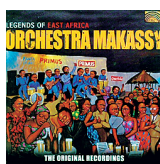

skivor

och även några prisbelönta musikvideos. Men den här produktionen gör inte riktigt rättvisa åt hans relativt höga nivå som låtskrivare, sångare och gitarrist. Han verkar osäker på vad det är han vill. En dansplatta? Men det är bara en del av låtarna som har den kongolesiska rumbans flyt. Mitt i alltihop kommer en ballad med tysk text. En platta för världsmusiklyssnarna? Men de kommer inte att gilla de programmerade trummorna.

Bernard Mayo har själv producerat plattan tillsammans med Reinhold Weber, som även står för keyboards, programmering med mera. En av gästartisterna är landsmannen Lokua Kanza, som har lånat ut sin röst och på en låt och sitt gitarrspel på en annan. Hade Lokua, flitigt anlitad som arrangör av sina kollegor, kunnat bistå med lite rådgivning i den här produktionen hade nog resultatet blivit mer övertygande. För visst har Bernard Mayo talang, och visst finns det många bra låtar - det är "bara" helhetsintrycket som är tveksamt.

ANNIKA WESTMAN

ORCHESTRA MAKASSY

The Original Recordings

Arc/Euroton

FAVORIT I REPRIS. I början av 1980-talet hände en hel massa musikaliskt i trakterna runt Zaire, Tanzania och Kenya. Europa hade just börjat ana vad afrikanerna redan visste - att det inte finns mycket som går upp mot rumba/soukous när det gäller att få igång ett dansgolv. I Nairobi spelade Dar-es-Salaam-baserade Orchestra Makassy 1982 under ledning av en engelsk producent in lp:n Agwaya, och lite senare även en ep.

Dessa har sedan länge varit omöjliga att få tag på, men nu är båda digitaliserade och åter tillgängliga på cd. Och som det svänger - en ganska tidig soukous utan elektronik och senare tiders sofistikerad - dessutom ovanligt varierad. Särskilt basisten Kasongo Shinga imponerar när han formligen dansar med basen och ger hela anrättningen ett härligt gung.

ULF TORSTENSSON

ETIENNE MBAPPE

Misiya

D+ Music/Harmonia Mundi

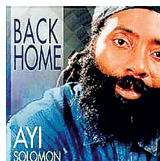
AFROFUSION. Okänd för en större allmänhet men samtidigt en av de skickligaste och bäst meriterade basisterna inom modern afrikansk musik har Etienne Mbappé sedan han flyttade till Paris från sitt hemland Kamerun på 70-talet spelat med musiker som Manu Dibango, Salif Keita, Joe Zawinul samt egna fusionbanden Chic och Ultramarine.

Denna första soloplatå hamnar definitivt i samma genre som Richard Bonas, mjuk vållarrangerad modern afrikansk musik, där sången har en framträdande roll. Liksom Bona sjunger han på det mjuka språket Douala, men översättningar till engelska och franska finns i cd-häftet. Hade man inte vetat att Mbappés karriär redan var i full gång när Bona fortfarande var kvar hemma i Kamerun, kunde man kanske kalla den här genren för Bona-musik. Under de år båda bodde i Paris brukade de jamma på klubbarna där - man får anta att lokalen var full av tappade hakor när dessa båda enormt begåvade basister gick igång!

Variationsrikedomen är stor, men de 14 spåren

bildar en nästan symfonisk helhet, där Mbappé visar sej vara en verklig mästare på både arrangemang och orkestrering. Ett antal år med Orchestre National de Jazz i Frankrike har väl satt sina spår. På nästan hälften av spåren medverkar en stråkkvintett, arrad av Mbappé. Även vokallarrangemangen är utsökta och hela plattan genomsyras av värme, djup och en rik klangbild med nästan enbart akustiska ljud. Och själva basspelet är i en klass för sig, mjukt, elastiskt med en självklar virtuositet som inte behöver några uppvisningar för att komma till sin rätt. En fantastisk skiva som ger väldigt mycket vid varje ny genomlysning!

ANNIKA WESTMAN

AYI SOLOMON

Back Home

COPE Records

FUSION MED AFRIKANSK KRYDDNING. Ayi Solomon från

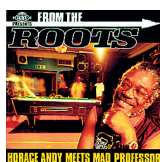
Ghana hamnade i Danmark på 80-talet under en turné som bandleddare och trumslagare med Classique Vibes. Han stannade kvar och etablerade sig som färgstark och finurlig percussionist i alla möjliga sammanhang. Bland annat har han i många år spelat med New Jungle Orchestra och Pallo Mikkelborg.

Hans första soloprojekt är en ambitiös platta på danska COPE Records. Svårt att sätta etikett på denna hejdlösa och gränsoverskridande musik - jag väntade mig någon sorts afromix men den här blandningen bör snarare tilltala vänner av jazz och lätt experimentell fusion.

Han har skrivit alla låtar själv och står för slagverk, keyboards och det mesta av de vokala inslagen. I övrigt har han bjudit in många vänner, varje låt har en ny instrumentering med en ny konstellation utvald bland Köpenhamns världs- och jazzmusiker. På låten Funzee rappar han (på scen kan man även få se honom breakdansa) och Camping in Ghana är en spännande, lätt avantgardistisk afrikansk raplåt med mycket synthesizer. Produktionen som helhet hämtar inspiration från många olika håll i en okonventionell och unik blandning.

ANNIKA WESTMAN

Latinamerika

HORACE ANDY MEETS MAD PROFESSOR

From The Roots

Ras/Sanctuary/Border

HALVHJÄRTADE REGGAEGIGANTER. Horace Andy och Mad Professor har haft stort inflytande på reggae- och dubmusiken. På 70-talet färgades reggaekulturens fundament av Horace Andys sär egenhet. Mad Professors bana tog fart när han var med om att göra dubmusiken digital. Båda har också satt sin prägel på stilbildande musik av idag. Horace Andys samarbeten med triphopens pionjärer Massive Attack har gjort att en ny generation fått upp öronen för hans högtflygande vibrato. Även Mad Professor har samarbetat med Bristol-kollektivet. Dessa reggaegiganter bär alltså på ett stort musikaliskt spektrum. Här har de valt att försätta klassisk dubreggae i en modern kontext och det märks att de inte känner något behov av att bevisa sig. Horace Andy och Mad Professor tycks vara nöjda med vad de tidigare har utträttat i sina karriär

er och verkar helt enkelt inte ha lagt så mycket krut på det här. Det är framförallt två av skivans fjorton spår som gör upphovsmännens namn rättvisa; den inledande Babylon Bridge och den avslutande Change your ways. Här sammansmålar professorns dub och Horaces stämma med samma djup och kraft. Låtarna däremellan är sällan något mer än skönt gungande bagateller.

ERIK AUGUSTIN PALM

PAULO BELLINATI & HARVEY WAINAPÉ

New Choros of Brasil

Acoustic Music

BRASILIANSKA CHOROS. En duo bestående av den brasilianska gitarristen Paulo Bellinati och den amerikanska klarinettisten Harvey Wainapel spelar här brasilianska choros varvade med några andra, huvudsakligen brasilianska kompositioner. Det är i alla fall utom ett relativt nyskriven musik, åtta av de tolv spåren är också premiärinspelningar. Och många är komponerade av de stora namnen i genren speciellt för duon. Paulo Bellinatis egen Escalado är ett exempel på hur avantgardistisk en modern choro kan bli. Här gränsar det till modern klassisk kammarmusik. Choros var från början vid mitten av 1800-talet en utpräglad social musik, här har utvecklingen nått hela vägen till konstmusiken. Det är också en förvånansvärt omväxlande skiva trots att den egentligen rör sig nästan helt inom en stilart.

ROLF NILSÉN

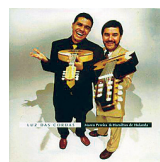
LOS VAN VAN

Vivo en América

Music Avenue/Colectiva-BAM

KUBANSKA SONGOS. Den legendariska kubanska gruppen Los Van Van var på turné 1997 och spelade in tio spår vid en konsert i Puerto Rico. Sju år senare bestämmer man sig för att ge ut dessa på denna cd med titeln Vivo en América. Låtarna är lite grand av en greatest hits för gruppen, men det finns så många inspelningar av dem att jag inte vet om jag tycker det här albumet egentligen åstadkommer något nytt. Gruppen fick en latin grammy år 2000 för skivan Llegó Van Van och jag tror man hellre bör köpa den, om man nu inte är så inbiten att man måste ha varje liveinspelning som görs av gruppen. Det finns ingen automatik som säger att skivinspelningar av bra konserter alltid blir bra. Positivt är i alla fall att man får nästan 80 minuter musik på skivan, även om en stor del av tiden går åt till ganska utdragna instrumentalsolon.

ROLF NILSÉN

PEREIRA & DE HOLANDA

Luz das Cordas

Acoustic Music

BRASILIANSKA STRÄNGVIRTUOSER. Här är det fullt sväng på strängarna när duon Marco Pereira & Hamilton de Holanda släpper loss. Det är en enorm samspeltighet mellan gitarristen Pereira och bandolimesten de Holanda (bandolim är den brasilianska varianten av mandolinen). Bakom sig har duon också en kompetent komp-ensemble som hänger med i svängarna. Skivan har en väl avvägd och varierad repertoar